

LECȚIA 3. STRUCTURA ÎNVELIȘULUI ELECTRONIC

Înveliș electronic – totalitatea electronilor care gravitează în jurul nucleului

Structură:

Înveliș electronic → straturi → substraturi → orbitali → electroni

Straturi – 7, notate de la nucleu către exterior cu cifre de la 1 la 7 sau cu litere: K, L, M, N, O, P, Q

Completarea straturilor cu electroni se realizează după regula $N_{\max} = 2n^2$

Substraturi – un strat este format din unul sau mai multe substraturi, notate s, p, d, f, de energie variabilă

Reprezentarea unui substrat: na^x ,

unde n – numărul stratului (1-7);

a – tipul substratului (s, p, d, f);

x – numărul de electroni conținut.

Orbitalii – zona din jurul nucleului cu probabilitatea cea mai mare de existență a electronilor.

Un orbital se poate ocupa cu maxim 2 electroni.

Tipuri de orbitali	Număr de orbitali	Nr. max. e ⁻	Formă
s	1	2	s sferică
p	3	6	p _x bilobată
d	5	10	d _{xy} d _{z²} complexă
f	7	14	complexă

Aplicații:

1. Câți electroni conțin stratul 3 și stratul P?
2. Pentru substratul 4f⁸ să se precizeze: cărui strat aparține, câți orbitali are, câți electroni sunt și numărul maxim de electroni din substrat.